

Algemene inleiding

“ Confrontatie over solidariteit “

Geachte aanwezigen,

**Dit colloquium over solidariteit is belangrijk
Nadenken over solidariteit is nodig. Mensen
voelen zich spontaan met elkaar verbonden. Ze zijn solidair
omdat ze elkaars zorgen, angsten, smarten kennen, niet
om redenen verkondigd door politieke en culturele leiders.**

Fundamentele vraag.

**Welke soort solidariteit willen wij tussen de inwoners van België?
De keuze moet worden gemaakt: ofwel kiezen we voor interpersonele
democratische federale solidariteit, ofwel voor interregionale
diplomatieke confederale samenwerking anderzijds.
Het verschil is fundamenteel. In het tweede geval hebben we te maken
met een onbetwistbaar zwaar democratisch deficit. De besluitvorming
geschiedt grotendeels buiten de parlementen. De wetten worden vervangen
door samenwerkingsakkoorden tussen executieven
waarop de burgers en hun vertegenwoordigers geen vat hebben.**

**In de uitnodiging voor deze confrontatie stellen wij 5 vragen.
Deze vragen kunnen provocerend overkomen. Het is de bedoeling
discussie uit te lokken.**

1- Zijn er grenzen aan de solidariteit tussen mensen?

Mag men spreken over een grens aan de solidariteit als het
welvaartspeil van de hulpverlener bedreigd wordt?
Of is er een grens aan de solidariteit als de situatie
van de noodlijdende zo groot is dat helpen zinloos
wordt geacht. Deze redenering wordt in ons land
gehoord in de relatie tussen Vlaanderen en Wallonië.

2- Welke verschillen tussen mensen rechtvaardigen het verbreken van solidariteitsbanden?

Om de haverklap ontdekken wij verschillen tussen Vlamingen en
Franstalige Belgen (bijvoorbeeld inzake consumptie van antibiotica of
de relatie tussen de huisarts en de specialist : de doorverwijzing of echelonnering).
Dit zijn dan redenen om splitsingen (in de ziekteverzekering) te eisen.
De vraag moet echter anders worden gesteld : met welke verschillen
tussen mensen en bevolkingsgroepen kan een democratie, a fortiori, een
federale democratie, niet leven? Welke verschillen kan zij verteren, welke niet?
De geschiedenis leert dat de democratie grote verschillen kan verteren,
religieuze, culturele, economische, sociale, en vele andere... Waarom niet bij ons?
In de EU zijn de verschillen onmetelijk veel groter. Ze zijn van economische en
taalkundige aard.

De democratie werd uitgevonden omdat, wij mensen, verschillen in denken en doen.
Deden en wilden we allen hetzelfde dan hadden we geen democratie nodig.
Verwijzen naar bestaande verschillen om een democratie te splitsen (in stukken te hakken)
is een aanfluiting van de democratie. Zij die dat doen zijn geen democraten, want zij
vergeten waarvoor de democratie bestaat (a fortiori de federale democratie)

Mensen die niet willen weten waarvoor de democratische (federale) besluitvormingssystemen
bestaan zijn nationalisten en nationalisme en democratie gaan niet samen.

3- Wat is de basis voor solidariteit? De religie, de ideologie, de nationaliteit, de cultuur; levensstandaard, huidskleur, de taal?

In ons land is de taal een determinerende factor. De taalfronten zouden
moeten doorkruist worden door bijvoorbeeld ideologische fronten, een
socialistisch, een christen-democratisch, een ecologisch, een syndicaal... .
Is dit nog mogelijk?

4- Welke krachten bedreigen het meest de tussenmenselijke solidariteit?

De racistische of de nationalistische? Wat is bedreigender: discriminatie op
basis van ras of van taal? Bedreigend is het verheffen van ras of taal tot
opperste criteria voor groeps- en staatsvorming. Wat betekent dit voor
België en de EU? Nationalisme is in essentie streven naar zelfbeschikkingsrecht.
Kan daarmee gebouwd worden aan de toekomst van een kleiner wordende wereld?

5- Welke besluitvormingssystemen zijn bevorderlijk voor het behoud van de interpersonele solidariteit, welke niet of minder.

In een confederaal systeem is samenwerking tussen deelgebieden mogelijk, maar de samenwerking komt niet democratisch tot stand en kan ondemocratisch en eenzijdig worden verbroken. In een federaal democratisch systeem is dit anders. De solidariteit wordt georganiseerd (aangepast en herzien) in een federaal parlement waarin de burgers vertegenwoordigd zijn waarin geen enkele macht eenzijdig beslist of beschikt over een wettelijk of feitelijk veto- of verbrekiingsrecht.

.
Ludo Dierickx,
Contactgroep Ecolo + / Groen +